

Sygn. akt **IV U 897/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku S. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania S. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28/03/2019 znak (...)

z dnia 15/04/2019 znak (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 28/03/2019 znak: (...) i z dnia 15/04/2019 znak (...) w ten sposób, że stwierdza, iż S. R. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom : emerytalnemu , rentowemu i wypadkowemu od 3 stycznia 2014r do 21 sierpnia 2014r., od 21 sierpnia 2015r do 24 października 2016r., od 24 października 2017r oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 3 stycznia 2014r do 21 sierpnia 2014r ., od 21 sierpnia 2015r do 24 października 2016r., od 24 października 2017r

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz S. R. kwotę 180 złotych / słownie : sto osiemdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 897/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 października 2019 r.

Decyzją z dnia 28 marca 2019 r., znak: (...) nr (...) powołując się na przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że S. R. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r. i od 24 października 2017 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2016 r. do 24 października 2016 r. i od 24 października 2017 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że w oparciu o zgromadzone materiały z postępowania wyjaśniającego ustalono, że S. R. od dnia 3 stycznia 2014 r. figuruje w (...) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...), której głównym przedmiotem jest niespecjalistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych. Z tytułu prowadzenia działalności wnioskodawczyni zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych (w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego) i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r. oraz od 23 października 2017 r., ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 sierpnia 2014 r. do 20 sierpnia 2015 r. oraz od 25 października 2016 r. do 23 października 2017 r.

Jako płatnik złożyła miesięczne raporty rozliczeniowe za okres od stycznia 2014 r. do lutego 2019 r. z wykazaną podstawą wymiaru składek w kwocie:

- od stycznia 2014 r. do kwietnia 2014 r. – 6 500 zł

- od maja 2014 r. do lipca 2018 r. – 0,00 zł

- za sierpień 2018 r. – 171,99 zł

- od września 2018 r. do lutego 2019 r. – 0,00 zł.

Zakład wskazał też, że w łącznym okresie od 1 maja 2014 r. do 31 marca 2019 r. w/w bądź to przedkładała zwolnienia lekarskie o niezdolności do pracy, przebywała na urlopie macierzyńskim, na świadczeniu rehabilitacyjnym wnioskując o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego.

Odwołując się do danych uzyskanych z Urzędu Skarbowego organ rentowy wskazał, że deklarowane przez wnioskodawczynię przychody z prowadzenia działalności gospodarczej wyniosły: za 2014 r. – 13 690 zł a dochód – 11 9918,61 zł, zaś wydatki i to związane wyłącznie z opłacaniem składek ubezpieczeniowych za 2014 r. wyniosły 10 012,60 zł, za 2015 r. przychód wyniósł 0,00 zł, dochód – 0,00 zł, za 2016 r. – 0,00 zł, za 2017 r. – 0,00 zł.

W ocenie organu rentowego materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu wyjaśniającym, pozwala na stwierdzenie, że celowym działaniem wnioskodawczyni było uzyskanie tytułu do ubezpieczeń i korzystanie ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Czynności podjęte przez w/w nie świadczą o faktycznym i rzeczywistym wykonywaniu działalności gospodarczej, miały natomiast na celu stworzenie pozoru jej wykonywania. Zakład podkreślał, że faktyczne rozpoczęcie działalności gospodarczej i jej wykonywanie oznacza rzeczywistą działalność zarobkową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. W przypadku wnioskodawczyni elementy te nie zostały spełnione.

Decyzją wydaną w dniu 15 kwietnia 2019 r. znak: (...) nr (...) ZUS Oddział w R. zmienił decyzję własną z 28 marca 2019 r. w ten sposób, że stwierdził, iż S. R. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r., od 24 października 2017 r. Skorygował w ten sposób okres niepodlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu przez wnioskodawczynię.

S. R. reprezentowana przez pełnomocnika, złożyła odwołanie od decyzji ZUS wnosząc o ich zmianę przez stwierdzenie, że podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r., od 24 października 2017 r. do nadal, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą oraz zasądzenie na swą rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 oraz art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 r., co skutkowało wyłączeniem jej z ubezpieczeń społecznych pomimo, że od 3 stycznia 2014 r. prowadzi ona działalność gospodarczą. Podkreślała, że podjęła i prowadziła działalność

gospodarczą oraz była gotowa do jej prowadzenia natomiast fakt, iż była wówczas w okresie ciąży nie może sam w sobie skutkować oceną jakiej dokonał organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie wskazując na przepisy i przyczyny identyczne z podanymi w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji. Raz jeszcze podkreślił, że podstawowe znaczenie dla objęcia ubezpieczeniem społecznym ma fakt rzeczywistego wykonywania działalności gospodarczej – działalności w sposób ciągły i o charakterze zarobkowym. W ocenie Zakładu całokształt materiału przekonuje, że wnioskodawczyni podejmowała czynności jedynie w celu pozorowania działalności gospodarczej, co nie może przełożyć się na uzyskanie tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. R. od dnia 3 stycznia 2014 r. zarejestrowała prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą Firma (...), której głównym przedmiotem było niespecjalistyczne sprzętanie budynków i obiektów przemysłowych, i od tego też dnia zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, zdrowotnego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, deklarując podstawę wymiaru składek w kwocie 6 500 zł. Z tytułu prowadzenia działalności wnioskodawczyni zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, i ubezpieczenia zdrowotnego w okresach od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r. oraz od 23 października 2017 r., a do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 sierpnia 2014 r. do 20 sierpnia 2015 r. oraz od 25 października 2016 r. do 23 października 2017 r.

Wnioskodawczyni na okres:

- od 1 maja 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r. przedłożyła zwolnienie lekarskie w związku z niezdolnością do pracy przypadającą na okres ciąży
- od 22 sierpnia 2014 r. do 20 sierpnia 2015 r. przebywała na urlopie macierzyńskim
- od 21 sierpnia 2015 r. do 4 września 2015 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 5 września 2015 r. do 20 października 2015 r. zaświadczenie lekarskie przypadające na okres sprawowania opieki
- od 21 października 2015 r. do 16 lipca 2016 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 17 lipca 2016 r. do 24 października 2016 r. przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym
- od 25 października 2016 r. do 23 października 2017 r. przebywała na urlopie macierzyńskim
- od 24 października 2017 r. do 14 listopada 2017 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 15 listopada 2018 r. do 21 stycznia 2018 r. zaświadczenie lekarskie przypadające na okres sprawowania opieki
- od 22 stycznia 2018 r. do 25 lutego 2018 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 26 lutego 2018 r. do 25 marca 2018 r. zaświadczenie lekarskie przypadające na okres sprawowania opieki
- od 26 marca 2018 r. do 29 czerwca 2018 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 30 czerwca 2018 r. do 10 lipca 2018 r. zaświadczenie lekarskie przypadające na okres sprawowania opieki
- od 11 lipca 2018 r. do 17 sierpnia 2018 r. przedłożyła zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby
- od 20 sierpnia 2018 r. do 31 marca 2019 r. kolejne zwolnienia lekarskie z tytułu niezdolności do pracy bądź sprawowania opieki. We wskazanych okresach wnioskodawczyni korzystała ze świadczeń z ubezpieczenia. Kwoty

wypłaconych zasiłków pieniężnych wynoszą: za 2014 r. – 40 869,72 zł, za 2015 r. – 52 199,93 zł, za 2016 r. – 67 356,93 zł, za 2017 r. – 56 331,99 zł i za 2018 r. – 38 999,07 zł.

Według danych uzyskanych z Urzędu Skarbowego deklarowane przez wnioskodawczynię przychody z prowadzenia działalności gospodarczej wyniosły: za 2014 r. – 13 690 zł a dochód – 11 9918,61 zł, za 2015 r. przychód wyniósł 0,00 zł, dochód – 0,00 zł, za 2016 r. – 0,00 zł, za 2017 r – 0,00 zł. Koszty opłacenia składek ubezpieczeniowych za 2014 r. wyniosły natomiast 10 012,60 zł.

Powyższe dane stanowiły podstawę wszczęcia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia podlegania przez S. R. ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni została zawiadomiona przez ZUS o wszczęciu postępowania. W dniu 6 grudnia 2018 r. Zakład zakończył postępowanie, a w dniu 28 marca 2019 r. i 15 kwietnia 2019 r. wydał decyzje będące przedmiotem zaskarżenia.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

Wnioskodawczyni w okresie od 31 grudnia 2010 r. do 2 stycznia 2014 r. nie była aktywna zawodowo. Od 29 sierpnia 2013 r. do 2 stycznia 2014 r. była zgłoszona do ubezpieczeń przez Powiatowy Urząd Pracy jako osoba bezrobotna.

Od 3 stycznia 2014 r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. Przygotowała ulotki oraz rozpowszechniała informacje o świadczonych usługach poprzez znajomych. W dniu 3 stycznia 2014 r. zawarła umowę z PPHU (...) na wykonanie usług sprzątanía w obiektach tej firmy, dwa razy w tygodniu przez okres sześciu miesięcy. Zawarła również umowę na obsługę księgowo – finansową. Ponadto świadczyła usługi sprzątanía u prywatnych osób m.in. u E. B.. Zakupiła niezbędny do wykonywania usług sprzęt i artykuły.

Od 1 maja 2014 r. stała się niezdolna do pracy, była wówczas w ciąży. W dniu (...) urodziła dziecko. Od maja 2014 r. korzystała ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych – przedkładała zwolnienia lekarskie łącznie do 31 marca 2019 r. W dniu 1 sierpnia 2015 r. uległa wypadkowi drogowemu. Wpis w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej dokonany od 3 stycznia 2014 r. pozostaje aktywny. Działalność nie była zawieszana.

W dniu 18 marca 2019 r. S. R. zawarła umowę z (...) Sp. z o.o. na wykonywanie usług sprzątanía w placówce handlowej firmy od 1 kwietnia 2019 r. przez okres jednego roku. 1 kwietnia 2019 r. zawarła umowę na usługi sprzątanía z Z. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Profesjonalne Usługi (...).

(dowód: zeznania wnioskodawczyni S. R. k. 22b - 23, zeznania świadka E. B. k. 22b, zeznania świadka A. K. k. 22b, zeznania świadka M. F. k. 22b, kopie umów o świadczenie usług i o prowadzenie obsługi księgowo – finansowej, kopie rachunków za wykonane usługi, rachunki za zakup artykułów do sprzątanía, notatka urzędowa z 1.08.2015 r., karta informacyjna – k. 10, dokumentacja w aktach ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Jako wiarygodne ocenił zeznania świadków odnośnie okoliczności wykonywania usług sprzątanía przez S. R.. Twierdzenia świadków korelują z zeznaniami samej wnioskodawczyni oraz dowodami z dokumentów, którym Sąd również dał wiarę jako niebudzącym wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

W zaskarżonych decyzjach organ rentowy, zakwestionował fakt podlegania przez S. R. jako osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowym ubezpieczeniom społecznymi tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r., od 24 października 2017 r. wskazując, że działalność ta została przez wnioskodawczynię założona jedynie w celu uzyskania tytułu do ubezpieczeń i korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Stosownie do brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2019/300) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (art. 6 ust. 1, pkt 5, art.12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 tej ustawy). Zgodnie z wymogami art. 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 2168) - obowiązującej do dnia 30 kwietnia 2018 r. działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Zgodnie z treścią art. 3 z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018/646) działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

W ujęciu tradycyjnym – na co naprowadza doktryna i orzecznictwo - działalność gospodarcza charakteryzuje się profesjonalnością, samodzielnością, podporządkowaniem zasadzie racjonalnego gospodarowania, celem zarobkowym, trwałością prowadzenia, wykonywaniem w sposób zorganizowany oraz uczestnictwem w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie to działanie stałe, nieamatorskie, nieokazjonalne, z elementami organizacji, planowania i zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja (zob. "Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz" pod r. B.Gudowskiej i J.Strusińskiej-Żukowskiej, C.H.BECK, W-wa 2011, s. 106-107, por. także uchwałę 7s. Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 40/91, OSNC 1992/2/17). Sąd Najwyższy w uchwale z 6 grudnia 1991 r. (III CZP 117/91, OSNCP 1992/5/65) wskazał, że konstytutywnymi cechami działalności gospodarczej są: - zawodowy, a więc stały charakter, - związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, - podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

Oczywiście faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na potencjalnego klienta nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Zdaniem Sądu Najwyższego, podzielnym w pełni przez Sąd Okręgowy, faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego (por. postanowienie SN z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, M.P.Pr.- wkł. 2004/7/16).

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2006r.(I UK 289/05, OSNP 2007/11-12/168) działalność gospodarcza polega tak na tworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania, oczekiwaniu na zamówienie, poszukiwaniu klientów jak i na faktycznym wykonywaniu konkretnej pracy nawet w niewielkim rozmiarze. Zarobkowy charakter działalności stanowi również podstawową, konstytutywną cechę działalności gospodarczej (wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2013 r., I UK 604/12) a przy tym znaczenie ma także kryterium subiektywne w postaci dążenia danego podmiotu do osiągnięcia zarobku przez wykonywanie określonej działalności. Przyjmuje się bowiem, że zarobkowy charakter działalności jest realizowany wtedy, gdy jej prowadzenie przynosi rzeczywisty zysk, ale i wówczas, gdy takiego zysku nie osiąga, jeśli przedsiębiorca nastawiony był na uzyskanie dochodu i mimo jego starań firma poniosła straty. Istotny jest wyznaczony przez przedsiębiorcę cel, który w każdym przypadku zamierzonych i wykonywanych działań musi zakładać wynik finansowy.

Zaznaczyć wypadnie, że wpis działalności gospodarczej do prowadzonej przez upoważniony organ ewidencji działalności gospodarczej nie tylko legalizuje wykonywanie działalności gospodarczej, ale też wyznacza czasowe granice bycia przedsiębiorcą, stwarza domniemanie prowadzenia objętej wpisem działalności. Oczywiście domniemanie to może zostać obalone przez zainteresowany podmiot w tym także przez ZUS, poprzez przedstawienie przeciwdowodu.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że organ rentowy nie obalił przedmiotowego domniemania. Równocześnie materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania pozwolił na ustalenie, że wnioskodawczyni S. R. rozpoczęła prowadzenie działalności w zakresie usług sprzątania i taka działalność była przez wnioskodawczynię faktycznie prowadzona. Wnioskodawczyni będąc osobą bezrobotną chciała podjąć aktywność zawodową, a mając

świadomość zapotrzebowania na usługi sprzątnia, zdecydowała się na zarejestrowanie działalności gospodarczej w takim przedmiocie. Dalej zgodnie z wymogami prawa, dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Przygotowała ulotki w celach zareklamowania swojej działalności i rozpowszechniała takie informacje poprzez znajomych. Zakupiła niezbędny sprzęt i materiały. Zawarła umowy na świadczenie usług a wykonywała je zarówno w obiektach firm jak i u osób prywatnych. Za wykonane usługi wystawiała rachunki. Bez wątplenia zatem działalność, która rozpoczęła i prowadziła nosiła wszystkie wyżej wymienione cechy. W sytuacji zaś wykazywania przez wnioskodawcę działań o charakterze zarobkowym, nie sposób uznać, że mamy do czynienia z pozorną działalnością gospodarczą, nawet jeśli dochody są osiągane w sposób nierównomierny.

Nie ulega wątpliwości, że objęcie ochroną ubezpieczeniową wiąże się z powstaniem obowiązku opłacania składek. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, w myśl art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, określa zawsze podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, jedynie z ograniczeniem wynikającym z art. 20 ust. 3 ustawy (podstawa wymiaru składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe nie może przekraczać miesięcznie 250% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale).

W przypadku ubezpieczonych – prowadzących działalność gospodarczą, to ustawodawca ustanowił zasadę, że obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ich wysokość nie są powiązane z osiągniętym faktycznie przychodem, lecz wyłącznie z istnieniem tytułu ubezpieczenia i zadeklarowaną przez ubezpieczonego kwotą, niezależnie od tego, czy ubezpieczony osiąga przychody i w jakiej wysokości. W istocie zatem wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób prowadzących działalność pozarolniczą w przedziale określonym przepisami prawa zależy wyłącznie od deklaracji ubezpieczonego, nie mając absolutnie żadnego odniesienia do osiąganego przez te osoby przychodu. Po stronie zatem osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą istnieje prawo do zadeklarowania, w granicach zakreślonych ustawą, dowolnej kwoty jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Sposób w jaki realizuje to uprawnienie zależy wyłącznie od jej decyzji i nie jest dopuszczalna ingerencja w tę sferę jakiegokolwiek innego podmiotu, w tym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (por. uchwała Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 2010 r. II UZP 1/10 OSNP 2010/21-22/267). Zauważyć należy również, że wysokość świadczeń nie zależy od uznania organu ubezpieczeń społecznych. Zakład ma obowiązek wypłacać świadczenia w takiej wysokości, jaka wynika z przepisów ustaw. Wnioskodawczyni istotnie korzystała ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, ale nie sposób aby celem wnioskodawczyni było stworzenie pozoru działalności tylko dla uzyskiwania zasiłków z ZUS. Działalność była bowiem faktycznie przez nią prowadzona, z nastawieniem na osiągnięcie zysku.

Mając na uwadze poczynione ustalenia i ich prawną ocenę oraz treść powołanych przepisów, Sąd w myśl art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone w sprawie decyzje jako nie odpowiadające prawu i rzeczywistości stanowi stwierdzając, że S. R. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 3 stycznia 2014 r. do 21 sierpnia 2014 r., od 21 sierpnia 2015 r. do 24 października 2016 r., od 24 października 2017 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 kpc zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do celowych kosztów postępowania należy koszt ustanowienia zastępstwa procesowego, który w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w postępowaniu przed sądem I instancji wynosi kwotę 180 zł - zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800). Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od ZUS na rzecz odwołującej się kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.